

Kirkemøde 19.-20. juli 2014

”På den klippe vil jeg bygge min kirke”

Den Evangelisk - Lutherske Frikirkes 159. årsmøde på Langeland.

ANDAGT

Matt 16,18: ”Og på den klippe vil jeg bygge min kirke”

Jesus er sammen med sine disciple. De er på tur til udlandet. Det blev en af de få rejser, hvor de ikke blev forstyrret af andre. Andre gange når han rejste til udlandet: til Tyrus og Sidon og til den anden side af Genezarets Sø, fandt folk ham til disciplenes frustration. De brød sig ikke altid om alt det arbejde. Men denne gang lykkedes det dem at være alene.

Det blev en rejse, hvor Jesus hjalp dem til at tænke efter og overveje, så de kunne blive fornyede og styrkede. Det var på den rejse, at han spurgte dem: ”Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?” ... Og de overvejede – og svarede.

Sådan har vi også brug for at samles med andre disciple og med Herren! Det er søndagen beregnet til. Men nogle gange er det godt med ekstra dage. For om søndagen når uroen, støjen og virvaret mange gange ikke rigtigt at lægge sig i forbindelse med gudstjenesten. Derfor kan det være vigtigt at tage på en lang tur og høre Guds ord i bøn og sang en del dage.

Jesus stiller nu to spørgsmål: Det ene: ”Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?” Og det andet: ”Men I, hvem siger I, at jeg er?” Og da kommer bekendelsen: ”Du er Kristus, den levende Guds søn.” Hvor denne tro er blevet vores, der er noget urokkeligt kommet ind i vores liv, noget evigt. Noget, der kan bære os i livet – og i døden – og ind i evigheden. Ja, ikke blot noget, men ”nogen”, nemlig den levende Guds Søn, Jesus.

Hvor har vi det fra? Jesus svarer: ”Det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min Fader i himlene.” Når vi virkelig stoler på Jesus Kristus, skyldes det ikke os selv eller andre mennesker. Det er en gave fra vores Fader. Og da er Klippen her. Og klippen er vores grundvold. Derfor står vi fast. Det kan mærkes. For den bærer dig. Din tro viser det. Herren er din klippe. Herren er din tilflugt. Klippen er ikke dig selv. Men du står på den.

Hvis din sikkerhed i stedet var dig selv, ville alt være usikkert. Hvis din sikkerhed var dine gerninger, din tro, din omvendelse og dine kristne kvaliteter, da ville den ikke kunne kaldes for ”klippen”. For vi visner og forgår. Vi er som blomster, der falder.

Så er det altså ikke troen som en følelse eller stemning inden i os, han kalder for ”klippe”, men troen, som stoler på, at Jesus er vores Frelser! Klippen er dermed Jesus selv og alt det, han har gjort for os. Det er jo ham, vi stoler på. ”På den klippe vil jeg bygge min kirke”, siger Jesus!

Det er ferietid. ... Vi er på rejse. Og vi har tænkt os at slå os ned her nogle dage her på øen for at få tid til at være stille og ikke blive forstyrret af alt muligt fra vores normale hverdag. - Så kan det godt være, at vi – ligesom Peter – sætter os imod, hvad han fortæller os, når han viser os, at han skal udsættes for mange lidelser og død, for senere at opstå. Og det kan godt være, at vi ikke kan lide, at han også siger, at *den der mister sit liv på grund af mig, skal finde det.* For det er hverken hyggeligt, let, rart eller lækket at miste sit liv. Men det er nødvendigt! - Og det vil ske, når han tager fat i os. Han kalder os til sig og sætter vores fod på klippen.

”Og helvedes porte skal ikke få min kirke!”, siger han. Helvedes porte skal ikke få magt over dig og de andre i din menighed. Helvedes magt er stærk, men Jesus er stærkere. Tusind gange stærkere. Uendeligt meget stærkere, ligesom Skaberen er stærkere end sin skabning. For Jesus er Kristus, den levende Guds Søn. Amen.

ÅRSBERETNING

på Den Evangelisk-Lutherske Frikirkes kirkemøde søndag d. 19. juli 2014 i Humble. Pastor Leif G. Jensen, formand.

I. ÅRETS TEMA: "På den klippe vil jeg bygge ..."

1. Hvem vil bygge?

Jesus svarer: "Jeg vil bygge!" Han er bygmester. Det er sandt nok, at der mange steder i Bibelen lyder et kald til at bygge, tjene og arbejde. Men et af de vers, vi måske først tænker på i forbindelse med ordet "bygge", er måske et ord fra 1. Petersbrev, altså fra ham, som var sammen med Jesus, da Jesus sagde: "På den klippe vil jeg bygge ..." Og hvis nogen ved, hvad Jesus mente med disse ord, så må det jo være Peter. Peter skriver: "Lad jer som levende sten opbygge til et åndeligt hus" (1 Pet 2,5).

Her er vi ikke bygningsarbejdere, men de sten, der arbejdes med. Og Herren er den, som udfører arbejdet. Det, som er det aller vigtigste, er altså, at Herren opbygger os. Peter siger i samme åndedræt: "Hig efter ordets uforfalskede mælk, så I kan vokse op til frelse!" (1 Pet 2,2). Når vi samles i menighedens fællesskab, så er det vigtigste ikke, at vi arbejder, men at der arbejdes med os. Det er sådan, kirken bygges op. Det er sådan, vi bliver faste i troen. Det er sådan, vi bliver salige og får del i den evige frelse. Vi bliver salige ved at høre og tro. Men med vore hænder og gerninger er det umuligt. Tager det ikke al selvretfærdigheden fra os? Gør det os ikke stille og afhængige af Gud?

Men det er ikke nogen modsætning til, at Gud også kalder os til tjeneste. For Peter fortsætter: "Lad jer selv som levende sten bygges op til et åndeligt hus, til et helligt præsteskab, der bringer åndelige ofre, som takket være Jesus Kristus er kærkomne for Gud" (1 Pet 2,5). Troen og åndelige ofre hører sammen. Men sådan at vores åndelige ofre kun er noget "takket være Jesus Kristus". I sig selv er vores indsats uduelig. I sig selv er den blot stolthed og ære. Men takket være Jesus kan vi tages ind i tjenesten for Gud. "Den, der taler, skal tale med ord fra Gud. Og den, der tjener skal tjene med den kraft, Gud giver, for at Gud i alle ting må blive herliggjort" (1 Pet 4,11). Så er Jesus altså bygmesteren. Og vi er dem, der bygges op. Ustandselt må vi være sten i hans hænder. Men samtidig får vi også lov til at tjene som arbejdsmænd på byggepladsen. Ikke som arkitekter, ikke som rådgivere, men som håndværkere. Og ligesom der på en byggeplads er en plan, tegninger og ledere, som sikrer, at byggeriet følger planen, sådan også i kirken. Her skal der igen og igen holdes byggemøder, så håndværkerne ikke udfører deres egne små projekter, men Bygmesterens plan.

Så kan vi betragte et årsmøde og kirkemøde som sådan et byggemøde. I vor kirkes forfatning § 13 står der om vores kirkemøde: *Der holdes gudstjeneste. Der holdes forhandlingsmøde.* Gudstjenesten, hvor vi læser og lytter til Guds ord, er det egentlige "byggemøde". Forhandlingsmødet er snarere et lille håndværkermøde, hvor vi får indbyrdes aftaler på plads vejledet af vores fælles Bygmester.

Hvis vi kun holdt forhandlingsmøde, da kunne vi let glemme bygmesteren og få den tanke, at vi selv var små bygmestre. Vi kunne bilde os ind, at præster og ledende menighedsmedlemmer og særligt ansvarlige og engagerede kristne skulle have et afgørende ord mht. menighedens liv. Men da ville uenighed og splittelse være lige om hjørnet. Hvis kristne indfører deres egne betydningsfulde ideer og tanker som grundlag for menighedens liv, opstår partier og grupper, hvor enkeltpersoner mener at have ret til at kræve af de andre, at man følger deres tanker.

Når vi hører dette, bliver det endnu mere vigtigt for os at sætte forkyndelsen af Guds ord, bøn, bibellæsning og salmesang forrest. Og forvaltningen af dåb og nadver. Derfor er det også godt, at vi tage på rejse med hinanden og sammen lyttet til Bygmesteren, Jesus. Ved Ordet og Bønnen fører Gud os tilbage til grundvolden og tegningen. Her gælder først og fremmest, at *tjenere skal findes tro* (1 Kor 4,2). Det ligger jo også i, at troen ikke er åbenbaret os af mennesker, men givet os af Gud ved Guds ord.

Og så er der to andre store temaer, som vi har et helt år til at fordybe os i. Her skal kun Jesu svar antydes:

2. Hvor vil han bygge?

Jesu svarer, at han vil bygge på "denne klippe". Ikke på det, mennesker synes er holdbart, men på den klippe, som består, når alt andet forgår.

- *Ingen er hellig som Herren, der er ingen uden dig, ingen klippe som vor Gud. (1 Sam 2,2).*
- *Han gemmer mig i sin hytte på ulykkens dag, han skjuler mig i sit telt og løfter mig op på klippen (Sl 27,5).*
- *Jeg satte alt mit håb til Herren, og han bøjede sig ned til mig og hørte mit råb om hjælp; han trak mig op af undergangens grav, op af slam og dynd; han satte min fod på klippen, så jeg stod fast (Sl 40,2-3)*
- *Om end min krop og mit hjerte forgår, så er Gud for evigt mit hjertes klippe og min lod (Sl 73,26).*

"Klippen" er ham, som fortalte Peter, at "Menneskesønnen må lide meget ondt – og blive korsfæstet – og dø – og derefter opstå" (Matt 16,21). "Klippen" er ham, som også sagde til Peter, at *en discipel skal miste sit liv på grund af Jesus (Matt 16,25)*. Han er klippen. Den klippe skal der bygges på.

Men mange synes ikke, at sådan et budskab er værd at bygge på. Den klippegrund fremstår jo for mange som umoderne og som et dårligt sted at bygge en "moderne" menighed. Det er nærliggende for os at sige, som Peter sagde til Jesus: *at sådan må det aldrig dig! (Matt 16,22)*. Og at det heller aldrig må gå en kristen menighed sådan. Den skal ikke få det så vanskeligt og svært. For da vil ingen jo ønske at blive kristne. Nej, den skal kunne tilbyde mennesker fremgang og jordisk lykke.

Da er det nødvendigt, at Jesus sætter os på plads: *"Vig bag mig, Satan. For du vil ikke, hvad Gud vil, men hvad mennesker vil" (Matt 16,23)*. Vi har simpelt hen ikke forstand på, hvordan man bygger Guds kirke på jord. Det ved kun Jesus Kristus.

3. Og hvad vil han bygge?

Jesu svarer: "Min" kirke. Ikke præstens, ikke fædrenes, ikke ungdommens, ikke børnenes, men "min" kirke. Og det er jo en stor glæde, at kirken er hans og ikke vores. Vi er *ikke* vores egne, når vi er med i en menighed. Vi står alle sammen under Jesus Kristus. Vi er hans. Og han ejer os med sin offer-kærlighed. For han købte os med sit blod. Derfor er vi hans. En kristens kendemærke er at være købt! Købt med Guds eget blod, som der står i ApG 20,28.

Så skal dette årsmøde ikke arbejde på at opbygge nogen organisation, selv om der er brug for organisering. Vi skal ikke opbygge strukturer som sikkerhed. Vi kan heller ikke lægge planer, som sikrer menighedernes fremtid. Nej, vi skal fokusere på, hvad det er at være kirke og menighed. Og ordet, som ligger bag ordet der på dansk er oversat med "kirke", består af to ord: at KALDE og FRA. Kalde fra døden til livet. Kalde fra verdens rige til Guds rige. Kalde fra mørket til lyset. Kirken er mennesker, som Gud har kaldt til sig og samlet hos sig.

Og hermed kommer Guds ord i forreste række. For det er når Gud kalder, at menigheden får liv. Når Gud kalder, bliver hans kirke til. Men når Gud tier, synker vi tilbage i bedrag og mørke og død og skyld. Derfor skal der kaldes! Troen skal kaldes frem. Det anfægtede og skyldige menneske skal kaldes på med trøst og håbets budskab.

Jesu bygger sin menighed af mennesker, som Gud kaldte fra mørket til lyset, og som Gud fortsat kalder på, så vi bliver bevaret i troen.

II. Frelse og fællesskab i årets løb (5.5.2013 – 18.7.2014)

Lad os i dette lys se på enkelte begivenheder i årets løb. Her var både det, som glædede os og gjorde livet skønt. Og her var også begivenheder, som tog alt fra os og drev os tættere ind til Herren.

1. Døb og kirkelige handlinger

Barnedåb: Erasmin Kianna Bugtrup Lund, datter af Annie Lund Nielsen og Thomas Bugtrup, blev døbt 26. maj 2013 i Aarhus menighed. Levi Lund Larsen, søn af Judith og Christoffer Lund Larsen, blev døbt 13. oktober 2013 i Aarhus menighed. Erasmin og Levi blev døbt til at tilhøre deres korsfæstede frelser. Gud rensede Erasmin og Levi. Han iklædte dem Jesus Kristus. Han genfødte dem ved vand og Ånd.

Bryllup: Silke Henriksen og Mads Høj Christiansen blev gift i Gratiakirken 18. maj 2013.

De blev hinandens mand og kvinde. De blev hinandens indtil døden en dag skiller. Hun blev hans hjælper fra Gud i medgang og modgang. Og han blev den mand, som ofrer sig for hende, ligesom Kristus ofrede sig for sin menighed og helligede den.

Begravelse: Jens Bendix Jensen blev skærtorsdag ramt af stor hjerneblødning. Han fyldte 51 på hospitalet og var omgivet af sine kære Birthe, sine børn Mikkel og Sidsel, søsteren Grete og hans far Bendix og enkelte andre. Vi troede, at Jens ville komme sig. Men han døde den 26. april efter 9 dages sygdom. Vi forstår aldrig døden, og da slet ikke når en af vore kære bliver taget bort uden varsel. - Ved begravelsen 3. maj i Haldum kirke søgte vi trøst i Jesu ord til Martha og Maria, da de havde mistet deres bror: Jesus sagde til dem dengang og til os. ”Jeg er opstandelsen og livet.” ”Den, der tror på mig, skal leve, om han end dør.” ”Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.” (Joh 11). - Vi har lidt et stort tab, fordi vi i Jens fik så meget godt af Gud – og ikke får det længere. Men samtidig har vi så meget at sige Gud tak for. Og vi må bede til Gud for Jens’ kære og følges med dem, så godt vi kan. Gud gjorde det klart for os, at vi ikke har forstand på hverken livet eller døden. Og da kan vi kun hvile i, at ham, som døde og opstod for os, har bedre forstand, end vi. Derfor begravede vi Jens Bendix med håb.

Medlemsoptagelse i Aarhus søndag d. 15. juni 2014: Christoffer Lund Larsen. - Vi glæder os så meget, når ægtefæller følges ad i troen og holder sig til Guds ord i familien og lever med Jesus Kristus. Og det er en ekstra glæde og gave, når de sammen lever med i kirkens liv til velsignelse for dem selv og for menigheden. Velkommen, Christoffer!

2. Kontakt med søsterkirker

Besøg fra søsterkirker: 20.-25. juli 2013. Pastor Jon Ehlers ELCE fra søsterkirken i England besøgte sommerlejren og gav os Guds ord fra Samuelsbøgerne og fra Davids Salmer. Vores fællesskab med Gud voksede og blev styrket. Og fællesskabet med søsterkirken i England blev stærkere.

Deres præsteskole inviterer årligt præster fra søsterkirke til studieuge. Jeg havde den glæde at deltage og modtage undervisning sammen med deres ca. 10 præster og 2 diakoner. Underviserne var fra Doxology i USA, en pensioneret professor fra Concordia Teologiske Præsteskole i Ft. Wayne og en psykolog, som samtidig er en sund og klartseende luthersk kristen. De underviste og vejlede ang. præstens liv, moral, planlægning og hvordan han sørger for at holde sig til Guds ord også for sin egen del.

Konferencer: Der var to større konferencer i årets løb: Først ILC’s præsteskolers konference i Palanga i Litauen i august 2013. Her var temaet: ”Korset som kirkens kendetegn.” Der blev talt om kristendomsfølgelser i vor tid, og hvordan kirkerne kan udruste unge præster til at stå fast, når de må lide for troens skyld. Her var det en gave at være i et land, hvor man for få årtier siden havde båret mange lidelser for troens skyld.

Den anden konference var Europæisk Luthersk Konference i Bleckmar i maj 2014. Det var en stor glæde at deltage, lytte til gennemgang af Efeserbrevet, foredrag om, hvordan vi forholder os til

kristne, der har andet syn på Skriften, dåben og nadveren. Og det var godt for vor kirke, at Svend-Erik Haahr deltog som delegeret. Han gjorde sit til, at drøftelserne fik praktisk betydning for deltagerne. Og så var det en glæde at følges til konference og lære hinanden at kende. Således blev konferencen i Bleckmar til dobbelt velsignelse.

3. Kontakt til kristne andre grupper og menigheder i Danmark

Kontakten til andre kirker og grupper i Danmark voksede og blev stærkere i løbet af 2013-14, bl.a. i forbindelse med forberedelse af efterårets missionsprojekt "Åbne Øjne." Der blev plejet kontakter til MF, til DBI og til enkelte folkekirkepræster. Mere derom i løbet af forhandlingsmødet.

Der er brug for at vi sammen med dem, der også uden for vore menigheder tror på Herren og hans Ord, forholder os til det frafald fra troen, som finder sted indenfor folkekirken både i dens ledelse og hos et flertal af dens præster. Den kristne tro omskrives, så det svarer til menneskers egne tanker om Gud. Frafaldet kommer fra denne verdens tidsånd, fra Djævelen, som mest af alt forsøger at ødelægge livet hos dem, som tror. De, som ikke kender Gud, lader han i fred. Jo, selv om vore menigheder er små og få, har vi et kald til at hjælpe søstre og brødre, som står i den folkekirke, der hastigt går kristeligt i opløsning, ligesom kristne søstre og brødre udenfor vore menigheder også med deres tro på Herren kan være til stor hjælp for os og støtte os.

4. Klippegrunden

Vi ved, at det ikke er det ydre tilhørsforhold til en *organisation*, som sikrer vores tro. Den sikres alene af Herren. Derfor er vores liv som kristne uløseligt forbundet til og helt afgørende afhængigt af, at vi hører evangeliet klart og bibelsk forkyndt i vore menigheder, og at dåben og nadveren forvaltes sådan hos os, som vor Herre Jesus har sagt. Derfor er vi Evangelisk Luthersk Fri Kirke. Det er nødvendigt af dén grund! Og det er vores trøst, at Jesus siger: "*På den klippe vil jeg bygge min kirke, og Helvedes porte skal ikke få magt over den.*" Det er et stærkt løfte at gå ind i det nye år med.

Vi vil bede Herren om åbne øjne og åbne hjerter for hans ord. Og vi vil bede om velsignelse over de missionsdage, vi i oktober har planlagt sammen med pastor Mark Jasa. Samtidig må vi se vore menigheder som Guds store velsignelsesgave til os hver især. - Det er en stor glæde igen og igen at mærke, hvordan I, kære medlemmer, tager imod hinanden, tager jer af hinanden og af gæster. Og at I også tager jer af jeres præster. Tak for jeres kærlighed til jeres præster og deres ægtefæller og familier. Jeg ved, at jeg også taler på pastor Sigmund Hjorthaug vegne, når jeg udtrykker glæden over, at I bærer ham og mig i forbøn og søndag efter søndag tager imod os som Guds ords tjenere, og når vi underviser på hverdage, og når vi kommer på husbesøg. Sigmund og jeg mødes i reglen hver tirsdag formiddag til sang og bøn. Vi beder for jer! Bliv også ved med at bede for os, at vi må være tro mod Herren og hans ord i vores tjeneste for jer. - Vi lever sammen i Guds nåde. Må Gud også i det nye give hver eneste af jer troens glæde og frimodighed.

Så vil vi rejse os og tænke på Jens Bendix, som Herren tog hjem i herlighed 26. april 2014 og syngte to vers af salmen "Guds kirkes grund alene". Hvor der stod "den" om kirken, synger vi "vi".

I ringe kår, i trængsel, i kampens tummel hed, / [vi] venter her med længsel fuldendelse og fred.

[Vi] beder Gud at virke det syn, [vi] hårdt attrår, / da Herrens sejerskirke sin sabbatshvile får.

Ét er [vi] allerede med dig, treenig Gud, / og fælles, alt hernede, med dem, som gik forud.

Dem kvæger alt din hvile, vi færdes end på jord; / Gud, hjælp os did at ile, hvor du i lyset bor!

5. Menigheder, kirkesamfund søsterkirker og konferencer

MENIGHEDER

Martins menighed, Martinsvej 4, 1926 Frederiksberg: *Menighedsråd:* Mogens Rasmussen, Bent Nielsen og præsten. *Kasserer:* Lisa Bøgely. *Revisor:* Mogens Rasmussen og Lars Gregersen. *Or-*

ganist: Tanja Michael. Kirketjener: Lars Gregersen. Sekretær: Birgitte Bay Jensen. Børnemedarbejder: Tanja Michael.

Løsning menighed, Vinkelvej 8, 8723 Løsning: Menighedsråd: Jan Strand og Orla Andersen og præsten. Kasserer: Lilian Andersen. Kirketjener: Orla Andersen. Sekretær: Jan Strand.

Gratia menighed, Skejbygårdsvej 23-25, 8240 Risskov: Menighedsråd: Anders Henriksen, Klaus Kristensen, pastor Sigmund Hjorthaug og pastor LGJ. Kasserer: Inger Nex. Medie-mission: Lea Henriksen, Kari Jensen, Hans Henriksen, Stefan Lykkehøj Lund og Leif G. Jensen. Kirketjener: Hans Henriksen. Sekretær: Silke Henriksen. Organister: Judith Lund Larsen, Thea Jensen, Karin Hjorthaug. Andre musikere: Mads Christiansen, Katrine Jensen. Kor: Sigmund Hjorthaug. Børnemedarbejdere: Birgit Lund Nielsen.

Statistik: 5.5.2013 – 19.7.2014	Kbh	Løsning	Århus	Hus- gudstjenester	I alt
Medlemmer	27 (28)	9 (9)	51 (50)	3 (3)	87 (87)
Venner / kontakter	32 (32)	9 (17)	42+250 (40)	2 (3)	335 (92)
Andre	- (30)		45 (30)	3 (3)	48 (73)
I alt	57 (90)	18 (26)	138 (120)	8 (6)	470 (252)
Dåb	0 (0)	0 (0)	2 (0)		2 (0)
Konfirmation	0 (1)	0 (0)	0 (0)		0 (1)
Optagelse	0 (0)	0 (0)	1 (2)		1 (2)
Udmeldelse	0 (0)	0 (0)	1 (0)		1 (0)
Flyttet	1 (0)	0 (0)	1 (0)		1 (0)
Bryllup	0 (0)	0 (0)	1 (0)		1 (0)
Begravelse	0 (0)	0 (0)	1 (1)		1 (1)

KIRKESAMFUNDET

Stiftelse: Den evangelisk-lutherske Frikirke blev stiftet 1855 i København.

Retslig status: Siden 1970 har vor kirke været registreret som "godkendt trossamfund" af de danske myndigheder. Se Kirkeministeriets fortegnelse over "anerkendte" og "godkendte trossamfund".

Forfatning: 3. reviderede forfatning af 2013.

Sekretariat: Skejbygårdsvej 23-25, 8240 Risskov. Web-sted: www.vivit.dk. E-mail post@vivit.dk. Telefon: 711 00 712. CVR nr. 27059112.

Kirkeråd: Anders Henriksen, Århus. Jan Evan Strand, Løsning. Bent Nielsen, København. Pastor Sigmund Hjorthaug, Aarhus. Pastor Leif G. Jensen, Aarhus. Sekretær Karin Hjorthaug.

Formandskab: Pastor Leif G. Jensen, formand; Bent Nielsen, næstformand.

Hovedkasserer: Rolf Michael, Frederiksberg. Admin. adr.: Frederik VI's Alle 6 st. th., 2000 Frederiksberg. Sekretær Line Obel Kristensen, Risskov.

Bankforbindelse: Danske Bank, 3429-090709. IBAN: DK230003429090709. BIC: DABADKKK.

Revisor: statsaut. revisor Alex Kirkegaard, Ullits & Winther • Statsautoriseret Revisionspartnerselskab, Agerlandsvej 1, 8800 Viborg.

Budgetudvalg: Poul Bøgely, Lejre; Klaus O. Kristensen, Risskov; Rolf Michael, Frederiksberg.

Lejrudvalg: Martins menighed, Bent og Inge Nielsen, Helene L. Storgaard og Esther Bay Jensen.

Præster: Pastor Sigmund Hjorthaug, Solvejen 7, 8250 Egå (siden 2007/09). Pastor Leif G. Jensen, Skejbygårdsvej 25, 8240 Risskov (siden 1980).

SØSTERKIRKER

Søsterkirker: Evangelisk Luthersk Kirke i Portugal, Evangelisk Luthersk Kirke i England, Evangelisk Luthersk Synode i Frankrig, Evangelisk Luthersk Kirke i Belgien, Evangelisk Luthersk Bekendelseskirke i Sverige/Norge, Den Lutherske Kirke - Missiorisynoden i USA, Den Frie Evangelisk Lutherske Synode i Sydafrika, Den Lutherske Kirke i Sydafrika, Evangelisk Luthersk Kirke i Brasilien m.fl. Desuden Den Selvstændige Evangelisk-Lutherske Kirke i Tyskland (inaktivt pga. bekendelses-status).

KONFERENCER

Den Evangelisk-Lutherske Frikirke er medlem af Europæisk Luthersk Konference (ELC) og associeret medlem af Internationalt Luthersk Råd (ILC).

ELC: 6 europæiske medlemskirker i England, Portugal, Tyskland, Belgien, Frankrig og Danmark.

Seneste konference blev afholdt i maj 2014 i Bleckmar i Tyskland.

Næste konference: Juni 2016 i Antwerpen, Belgien.

Konferencens ledelse: Præsident provst Klaus Pahlen, SELK, Tyskland, vicepræsident pastor Leif G. Jensen, ELFK, Danmark; sekretær pastor George Samiec, ELCE, England.

ILC: 35 medlemskirker i 5 verdensdele.

Seneste konference blev holdt i Niagara Falls, Canada, september 2012.

Næste konference er planlagt til at blive afholdt 23.-28. september 2015 i Buenos Aires i Argentina.

Generalsekretær: Rev. Dr. Albert B. Collver III, 1333 S. Kirkwood Road, St. Louis, MO 63122.

USA. *E-mail:* office.manager@ilc-online.org. *Web-sted:* www.ILC-online.org.

Aarhus i juli 2014

Leif G. Jensen, pastor